

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพทางเศรษฐกิจกับโอกาสในการศึกษาต่อ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางสังคม กับโอกาสในการศึกษาต่อชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับโอกาสในการศึกษา
ต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม ผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนกับโอกาสในการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจ กับโอกาส
ในการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพเศรษฐกิจกับโอกาสในการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียน จำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	นักเรียนที่ศึกษาต่อ		นักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	73	75.26	24	24.74
ทำงานรัฐวิสาหกิจ	5	83.33	1	16.67
ทำงานบริษัท	30	62.50	18	37.50
ค้าขาย	49	47.57	54	52.43
เกษตรกร	145	49.32	149	50.68
ให้บริการ	32	51.61	30	48.39
ไม่มีอาชีพ	4	8.33	44	91.67
รวม	338	51.37	320	48.63

ค่า $\chi^2_{(6)} = 63.67^*$ ($.01 \chi^2_{(6)} = 16.8$)

* $p < .01$

ค่า $\chi^2_{(6)}$ ที่คำนวณได้ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าโอกาสที่นักเรียนจะศึกษาต่อหรือไม่ สัมพันธ์กับอาชีพของบิดา นั่นคือ เมื่อบิดามีอาชีพต่างกัน โอกาสที่นักเรียนจะศึกษาต่อหรือไม่ก็ต่างกันด้วย

จากตัวเลขในตารางพบว่า นักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพทำงานในรัฐวิสาหกิจ มีโอกาสศึกษาต่อมากที่สุด (ร้อยละ 83.33) รองลงมาคือ อาชีพรับราชการ และทำงานบริษัท (ร้อยละ 75.26 และ 62.50 ตามลำดับ) นักเรียนที่บิดาไม่มีอาชีพ มีโอกาสในการศึกษาต่อน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 8.33

ตารางที่ 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจกับโอกาสในการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียน จำแนกตามรายได้ของบิดามารดาต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน ของบิดา-มารดา	นักเรียนที่ศึกษาต่อ		นักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2,000 บาท	80	29.96	187	70.04
2,001 - 3,000 บาท	78	52.70	70	47.30
3,001 - 5,000 บาท	48	63.16	28	36.84
5,001 - 7,000 บาท	45	72.58	17	27.42
7,001 - 10,001 บาท	44	78.57	12	21.43
มากกว่า 10,000 บาท	50	81.97	11	18.03
รวม	345	51.49	325	48.51

$$r_{b,se} = 0.46^*$$

$$P < .01$$

ค่า $r_{b,se}$ ที่คำนวณได้ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า โอกาสที่นักเรียนจะศึกษาต่อหรือไม่ สัมพันธ์กับรายได้ของบิดามารดา นั่นคือ เมื่อบิดามารดามีรายได้ต่างกัน โอกาสที่นักเรียนจะศึกษาต่อหรือไม่ก็ต่างกันด้วย

จากตัวเลขในตาราง พบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้มากกว่ามีโอกาสในการศึกษาต่อมากกว่า กล่าวคือ รายได้บิดามารดามากกว่า 10,000 บาท มีโอกาสศึกษาต่อมากที่สุด คือ ร้อยละ 81.97 และบิดามารดาที่มีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาท มีโอกาสศึกษาต่อน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 29.96

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ จำแนกตาม ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษา

ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษา ของนักเรียน	นักเรียนที่ศึกษาต่อ		นักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดามารดา	269	52.44	244	47.56
บิดา	20	44.44	25	55.56
มารดา	45	52.33	41	47.67
อื่น ๆ	11	42.31	15	57.69
รวม	345	51.49	325	48.51

จากตาราง พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดาเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษา มีโอกาสในการศึกษาต่อมากที่สุด คือ ร้อยละ 52.44 รองลงมาคือ นักเรียนที่มีมารดาเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย และบิดาเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย คือ ร้อยละ 52.33 และร้อยละ 44.44 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางสังคมกับโอกาสในการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางสังคมกับโอกาสในการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียนจำแนกตามจำนวนพี่น้องของนักเรียนในครอบครัว

จำนวนพี่น้องของนักเรียน	นักเรียนที่ได้ศึกษาต่อชั้น ม.1		นักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ ม.1	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวน 1 - 2 คน	76	81.72	17	18.28
จำนวน 3 - 4 คน	145	55.34	117	44.66
จำนวน 5 คนขึ้นไป	124	39.37	191	60.63
รวม	345	51.49	325	48.51

$$r_{b1n} = 0.59$$

$$P < .01$$

ค่า r_{b1n} ที่คำนวณได้มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าโอกาสที่นักเรียนจะศึกษาต่อหรือไม่ สัมพันธ์กับจำนวนพี่น้องในครอบครัวของนักเรียน นั่นคือ เมื่อจำนวนพี่น้องของนักเรียนต่างกับโอกาสที่นักเรียนจะศึกษาต่อหรือไม่ก็ต่างกันด้วย

จากตาราง พบว่า นักเรียนที่มีพี่น้อง 1-2 คน มีโอกาสศึกษาต่อมากที่สุด คือ ร้อยละ 81.72 รองลงมาคือ จำนวนพี่น้องและนักเรียน 3-4 คน ร้อยละ 55.34 และจำนวนพี่น้องของนักเรียนตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป มีโอกาสศึกษาต่อน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 39.37

ตารางที่ 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางสังคมกับโอกาสในการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามพื้นที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมหรือสูงกว่า

การมีพื้นที่ของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาหรือสูงกว่า	นักเรียนที่ศึกษาต่อ		นักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีพื้นที่ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาหรือสูงกว่า	126	42.71	169	57.29
ไม่มีพื้นที่ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาหรือสูงกว่า	217	58.97	151	41.03
ไม่ตอบคำถาม	2	28.57	5	71.43
รวม	345	51.50	325	48.50

ค่า $PHI (\varnothing) = 0.16^*$

* $P < .01$

จากตารางที่ 14 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างการมีพื้นที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หรือสูงกว่า มีความสัมพันธ์กับโอกาสในการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์ $PHI (\varnothing) = 0.16$

จากตัวเลขในตาราง จะเห็นว่านักเรียนที่ไม่มีพื้นที่ศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาหรือสูงกว่า มีโอกาสศึกษาต่อมากที่สุด คือ ร้อยละ 58.97 และรองลงมา คือ นักเรียนที่มีพื้นที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาหรือสูงกว่า ร้อยละ 42.71

ตารางที่ 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางสังคม กับโอกาสในการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียน จำแนกตามวุฒิการศึกษาของบิดานักเรียน

วุฒิการศึกษาของบิดาของนักเรียน	นักเรียนที่ศึกษาต่อ		นักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ป.4 หรือต่ำกว่า	29	9.60	273	90.40
ป.7	6	21.43	22	78.57
ม.ศ.3	9	42.86	12	57.14
ม.ศ.5 (ม.8)	132	94.29	8	5.71
อนุปริญญา	144	96.00	6	4.00
ปริญญาตรี	25	86.21	4	13.79
รวม	345	51.49	325	48.51

$$\text{ค่า } \chi^2_{(8)} = 476.70^*$$

$$(.01 \chi^2_{(8)} = 15.09)$$

$$*p < .01$$

ค่า $\chi^2_{(8)}$ ที่คำนวณได้มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าโอกาสที่นักเรียนจะศึกษาต่อหรือไม่ สัมพันธ์กับการศึกษาของบิดา นั่นคือ เมื่อบิดามีวุฒิการศึกษาต่างกัน โอกาสที่นักเรียนจะศึกษาต่อหรือไม่ก็ต่างกันด้วย

จากตัวเลขในตาราง จะเห็นว่า นักเรียนที่บิดามีวุฒิศึกษาระดับอนุปริญญา มีโอกาสได้รับการศึกษาต่อเป็นจำนวนสูงสุด คือ ร้อยละ 96.00 และรองลงมา คือ วุฒิการศึกษาของบิดาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือเทียบเท่า ระดับปริญญาตรีและชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 ร้อยละ 94.29, 86.21, 42.86 และ 21.43 ตามลำดับ และวุฒิการศึกษาของบิดาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือต่ำกว่า มีโอกาสได้ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษา น้อยที่สุด คือร้อยละ 9.60

ตารางที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพทางสังคม กับโอกาสในการศึกษาต่อชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียน จำแนกตามสถานภาพการสมรสของบิดามารดา

สถานภาพการสมรสของบิดามารดา	นักเรียนที่ศึกษาต่อ		นักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ร่วมกัน	295	60.82	190	39.18
หย่าร้าง	21	27.63	55	72.37
แยกกันอยู่	28	25.93	80	74.07
รวม	345	51.48	325	48.52

$$\text{ค่า } \chi^2_{(2)} = 400.00$$

$$(.01 \chi^2_{(2)} = 9.21)$$

ค่า $\chi^2_{(2)}$ ที่คำนวณได้ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าโอกาสที่นักเรียนจะ
ศึกษาต่อหรือไม่ สัมพันธ์กับสถานภาพการสมรสของบิดามารดา นั่นคือ เมื่อบิดามารดามีสถานภาพ
การสมรสต่างกัน โอกาสที่นักเรียนจะศึกษาต่อหรือไม่ก็ต่างกันด้วย

จากตัวเลขในตาราง จะเห็นว่า นักเรียนที่บิดามารดามีสถานภาพสมรสอยู่ร่วมกัน
มีโอกาสได้รับการศึกษาต่อเป็นจำนวนมาก คือ ร้อยละ 60.82 และรองลงมา คือ สถานภาพ
การสมรสของบิดามารดา หย่าร้าง สถานภาพการสมรสแยกกันอยู่ ร้อยละ 27.63 และ
25.93 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางสังคม กับโอกาสในการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียน จำแนกตามความต้องการให้ศึกษาต่อของบิดามารดา

ความต้องการให้ศึกษาต่อของ บิดา-มารดา	นักเรียนที่ศึกษาต่อ		นักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการให้ศึกษาต่อ	340	62.39	205	37.61
ไม่ต้องการให้ศึกษาต่อ	4	3.36	115	96.64
ไม่ตอบ	1	16.67	5	83.33
รวม	345	51.50	325	48.50

ค่า PHI $\phi = 0.45^*$

*P < .01

ค่า PHI ϕ ที่คำนวณได้ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าโอกาสที่นักเรียนจะศึกษาต่อหรือไม่ สัมพันธ์กับความต้องการให้ศึกษาต่อของบิดามารดา นั่นคือ เมื่อบิดามารดา มีความต้องการให้ศึกษาต่อต่างกัน โอกาสที่นักเรียนจะได้ศึกษาต่อหรือไม่ก็ต่างกันด้วย

จากตัวเลขในตารางจะเห็นว่า นักเรียนที่บิดามารดาต้องการให้ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีโอกาสได้ศึกษาต่อมากที่สุด คือ ร้อยละ 62.39 และรองลงมา คือ บิดามารดาไม่ตอบคำถามนี้ บิดามารดาไม่ต้องการให้ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 16.67 และ 3.36 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ของสถานภาพทางสังคม กับโอกาสในการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 จำแนกตามความสะดวกในการเดินทางจากบ้านพักถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา

ความสะดวกในการเดินทาง	นักเรียนที่ศึกษาต่อ		นักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความสะดวกในการเดินทางไป โรงเรียนมัธยมศึกษา	318	58.35	227	41.65
ความไม่สะดวกในการเดินทางไป โรงเรียนมัธยมศึกษา	27	22.69	92	77.31
ไม่ตอบคำถาม	-	-	-	-
รวม	345	51.96	319	48.04

ค่า PHI $\chi^2 = 0.27^*$

* $P < .01$

จากค่า PHI χ^2 ที่คำนวณได้ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า โอกาสที่นักเรียนจะศึกษาต่อหรือไม่ สัมพันธ์กับความสะดวกในการเดินทางไปโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียน นั่นคือ เมื่อนักเรียนได้รับความสะดวกในการเดินทางไปโรงเรียนมัธยมศึกษาต่างกัน โอกาสที่นักเรียนจะศึกษาต่อหรือไม่ก็ต่างกันด้วย

จากตัวเลขในตารางจะเห็นว่า นักเรียนที่ได้รับความสะดวกในการเดินทางไปโรงเรียนมัธยมศึกษา มีโอกาสได้รับการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 58.35 และรองลงมา คือ นักเรียนที่ไม่ได้รับความสะดวกในการเดินทางจากบ้านพักถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา คือ ร้อยละ 22.69

ตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางสังคม กับโอกาสในการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียนจำแนกตามระยะทางจากบ้านพักถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา

ระยะทางจากบ้านพัก ถึง โรงเรียนมัธยมศึกษา	นักเรียนที่ศึกษาต่อ		นักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะทางตั้งแต่ 0-3 ก.ม.	119	34.10	230	65.90
ระยะทางตั้งแต่ 4-6 ก.ม.	56	48.28	60	51.72
ระยะทางตั้งแต่ 7-9 ก.ม.	49	61.25	31	38.75
มากกว่า 9 ก.ม. ขึ้นไป	121	96.80	4	3.20
รวม	345	51.49	325	48.51

$$r_{b_{11}} = 0.13$$

$$P < .01$$

ค่า $r_{b_{11}}$ ที่คำนวณได้ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าโอกาสที่นักเรียนจะศึกษาต่อหรือไม่ สัมพันธ์กับระยะทางจากบ้านพักถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา นั่นคือ เมื่อระยะทางจากบ้านพักของนักเรียนถึงโรงเรียนมัธยมศึกษาต่างกัน โอกาสที่นักเรียนจะศึกษาต่อหรือไม่ก็ต่างกันด้วย

จากตัวเลขในตาราง พบว่า นักเรียนที่มีบ้านพักห่างจากโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า 9 กิโลเมตรขึ้นไป มีโอกาสได้ศึกษาต่อมากที่สุด คือร้อยละ 96.80 และรองลงมาคือ ระยะทางตั้งแต่ 7-9 กิโลเมตร, ระยะทาง 4-6 กิโลเมตร และระยะทาง 0-3 กิโลเมตร ร้อยละ 61.25, 48.28 และ 34.10 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับโอกาสในการศึกษาต่อขึ้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับโอกาสในการศึกษาต่อขึ้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียน โดยจำแนกเป็นกลุ่มวิชา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	ความสัมพันธ์กับโอกาสการศึกษาต่อ r_{b1}
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	0.33
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการงานพื้นฐานอาชีพ	0.29
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย	0.29
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะ	0.28

ค่า r_{b1} ที่คำนวณได้ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าโอกาสที่นักเรียนจะศึกษาต่อหรือไม่ สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จากตัวเลขในตาราง จะเห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต มีความสัมพันธ์กับโอกาสในการศึกษามากที่สุด คือ $r_{b1} = 0.33$ และรองลงมา คือ กลุ่มวิชาการงานพื้นฐานอาชีพ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มวิชาทักษะ $r_{b1} = 0.29, 0.29$ และ 0.28 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับโอกาสในการศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ Discriminant Analysis
ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

X_1	หมายถึง	ผลสัมฤทธิ์วิชา ทักษะ
X_2	หมายถึง	ผลสัมฤทธิ์วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
X_3	หมายถึง	ผลสัมฤทธิ์วิชาเสริมสร้างลักษณะนิสัย
X_4	หมายถึง	ผลสัมฤทธิ์วิชาการงานพื้นฐานอาชีพ
X_5	หมายถึง	จำนวนพี่น้องของนักเรียน
X_6	หมายถึง	ความต้องการให้เรียนต่อของบิดามารดา
X_7	หมายถึง	อาชีพบิดา
X_8	หมายถึง	รายได้บิดามารดา
X_9	หมายถึง	การศึกษานิดา
X_{10}	หมายถึง	สถานภาพการสมรสของบิดามารดา
X_{11}	หมายถึง	ความสะดวกในการเดินทางจากบ้านพักถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา
X_{12}	หมายถึง	ระยะทางในการเดินทางจากบ้านพักถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา
X_{13}	หมายถึง	จำนวนพี่น้องที่ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาหรือสูงกว่า
X	หมายถึง	มัชฌิมเลขคณิต
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Z	หมายถึง	ค่าฟังก์ชันของตัวแปรในสมการจำแนกประเภท
	หมายถึง	ค่าไอแกน (eigen value)
α	หมายถึง	ระดับความมีนัยสำคัญ (Significance Level)
W^2	หมายถึง	ค่าอำนาจในการจำแนกของกลุ่มตัวแปร

ตารางที่ 21 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทางด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับโอกาสในการศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียน

สัญลักษณ์	ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร
X_1	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะ	<u>0.100</u>
X_2	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	<u>0.117</u>
X_3	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย	0.097
X_4	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการงานพื้นฐานอาชีพ	0.100
X_5	จำนวนพี่น้องทั้งหมดในครอบครัว	<u>0.246</u>
X_6	ความต้องการให้ศึกษาต่อของบิดามารดา	- <u>0.232</u>
X_7	อาชีพของบิดา (รับราชการ)	0.092
X_7	อาชีพของบิดา (เกษตรกร)	-0.030
X_8	รายได้ของบิดามารดา	<u>0.177</u>
X_9	การศึกษาของบิดา (ประถมศึกษาปีที่ 4 หรือต่ำกว่า)	- <u>0.501</u>
X_9	การศึกษาของบิดา (มัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.5) หรือเทียบเท่า)	<u>0.233</u>
X_9	การศึกษาของบิดา (อนุปริญญาหรือเทียบเท่า)	<u>0.240</u>
X_{10}	สถานภาพการสมรสของบิดามารดา (อยู่ร่วมกัน)	<u>0.494</u>
X_{10}	สถานภาพการสมรสของบิดามารดา (หย่าร้าง, แยกกันอยู่)	- <u>0.534</u>
X_{11}	ความสะดวกในการเดินทางจากบ้านพักถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา	- <u>0.131</u>
X_{12}	ระยะทางในการเดินทางจากบ้านพักถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา	0.042
X_{13}	จำนวนปีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาหรือสูงกว่า	0.067

ค่าเฉลี่ยของสมการจำแนก (Discriminant Function) ของกลุ่มศึกษาต่อ = 2.160

และกลุ่มที่ไม่ศึกษาต่อ = - 2.291

$$\lambda = 4.96$$

$$a = 0.01$$

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกประเภทระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ศึกษาต่อ และไม่ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังปรากฏในตารางที่ 21 พบว่า ตัวแปรจำแนกที่สามารถแยกทั้งสองกลุ่มออกจากกันได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งได้สมการจำแนกประเภทดังนี้

$$\begin{aligned} Z = & 0.101X_1 + 0.117X_2 + 0.097X_3 + 0.100X_4 + 0.246X_5 - 0.232X_6 \\ & + 0.092X_7 - 0.030X_8 + 0.177X_9 - 0.501X_{10} + 0.233X_{11} \\ & + 0.240X_{12} + 0.494X_{13} - 0.534X_{14} - 0.131X_{15} + 0.042X_{16} \\ & + 0.067X_{17} \end{aligned}$$

ตัวแปรที่ให้ค่าน้ำหนักสูงที่สุดที่มีค่าเป็นบวกคือ สถานภาพการสมรสของบิดามารดา (อยู่ร่วมกัน) ซึ่งมีค่าน้ำหนักในการจำแนกเป็น +0.494 และรองลงมาคือ จำนวนพี่น้องทั้งหมดในครอบครัวรวมทั้งตัวนักเรียนเอง มีค่าน้ำหนักในการจำแนกเป็น +0.246 และการศึกษาของบิดาที่จบอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ซึ่งมีค่าน้ำหนักเป็น +0.240 และการศึกษาของบิดาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือเทียบเท่าที่มีค่าน้ำหนักในการจำแนกเป็น +0.233 และรายได้ของบิดามารดามีค่าน้ำหนักเป็น = 0.177

ส่วนตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักสูงที่สุดในการจำแนกประเภทมีค่าเป็นลบคือ สถานภาพการสมรสของบิดามารดา (หย่าร้าง, แยกกันอยู่) มีค่าน้ำหนักในการจำแนกเป็น -0.534 และรองลงมาคือ การศึกษาของบิดา (ประถมศึกษาปีที่ 4 หรือต่ำกว่า) มีค่าน้ำหนักในการจำแนกเป็น -0.501 และความต้องการให้ศึกษาต่อของบิดามารดามีค่าน้ำหนักในการจำแนกเป็น -0.232 ตามลำดับ และความสะดวกในการเดินทางจากบ้านพักถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา มีค่าน้ำหนักเป็น -0.131 ส่วนตัวแปรอื่นให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกประเภทต่ำมาก

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากสมการจำแนกประเภท (Discriminant function) ของแต่ละกลุ่ม พบว่า ตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นของกลุ่มที่ศึกษาต่อ (Discriminant function = 2.160) คือ สถานภาพการสมรส (อยู่ร่วมกัน) จำนวนเงินออมทั้งหมดในครอบครัวรวมทั้งตัวนักเรียนด้วย การศึกษาของบิดาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า การศึกษาของบิดาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.5) หรือเทียบเท่า รายได้ของบิดามารดา ส่วนตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นของกลุ่มนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ (Discriminant function) = -2.291) คือ สถานภาพการสมรสของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่) การศึกษาของบิดาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 หรือต่ำกว่า ความต้องการให้ศึกษาต่อของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และความสะดวกในการเดินทางจากบ้านนักเรียนถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย